

afgørelse af bl.a. konkrete og generelle sager vedrørende straffuldbyrdelsen. Det indebærer, at Direktoratet for Kriminalforsorgen normalt træffer den endelige administrative afgørelse i klagesager vedrørende straffuldbyrdelsesspørgsmål.

Efter straffelovens § 49, stk. 1, fastsætter justitsministeren (Direktoratet for Kriminalforsorgen) nærmere regler om fuldbyrdelse af fængsel og hæfte. Sådanne regler er fastsat i bekendtgørelse nr. 421 af 21. juni 1973 med senere ændringer om fuldbyrdelse af frihedsstraf (fuldbyrdelsesbekendtgørelsen).

Efter straffelovens § 74 fastsætter justitsministeren (Direktoratet for Kriminalforsorgen) regler om behandlingen af personer, der anbringes i forvaring. Regler herom er fastsat i bekendtgørelse nr. 422 af 21. juni 1973 med senere ændringer om behandling af personer, der anbringes i forvaring (forvaringsbekendtgørelsen).

4.1.2.1.2. Fuldbyrdelsen af frihedsstraffe og forvaring forestås af kriminalforsorgen. Den forpligtelse til at drage omsorg for fuldbyrdelsen, som påhviler politimesteren efter retsplejelovens § 997, stk. 1, består således for så vidt angår disse retsfølger i administrativt, herunder efter omstændighederne tvangsmæssigt, at sørge for, at kriminalforsorgen sættes i stand til at fuldbyrde retsfølgen efter dens indhold.

Fuldbyrdelsen af *bødestrafte* forestås som udgangspunkt af politiet, jf. straffelovens § 52, stk. 2-6. Betales bøden ikke, og besluttes det at lade forvandlingsstraf i form af hæfte eller fængsel træde i stedet for bøden, jf. straffelovens §§ 53-54, forestås fuldbyrdelsen af disse frihedsstraffe af kriminalforsorgen på samme måde som andre frihedsstraffe.

Er det i en *betinget dom* bestemt, at spørgsmålet om straffuldbyrdelse og eventuelt tillige straffastsættelse udsættes og bortfalder ved udløbet af en prøvetid, opstår der kun spørgsmål om straffuldbyrdelse, hvis den dømte overtræder de fastsatte vilkår i den betingede dom, jf. straffelovens §§ 60-61. Fuldbyrdelse af en betinget dom kommer i øvrigt kun på tale, såfremt der til dommen er knyttet andre vilkår end det faste vilkår om, at der i prøvetiden ikke må begås strafbart forhold. Er der til den betingede dom knyttet vilkår om tilsyn, vil det normalt være kriminalforsorgen, der forestår fuldbyrdelsen af dette vilkår. Også andre myndigheder kan afhængig af udformningen af vilkåret blive inddraget, f.eks. ved vilkår om psykiatrisk behandling mv.

Der henvises i øvrigt til 1989-betænkningen, s. 41-44.

4.1.2.2. Straffelovrådets forslag

Om arbejdsgruppens overvejelser henvises til 1989-betænkningen, s. 44, 645, jf. § 2 i arbejdsgruppens lovudkast, og s. 678-679, og om Straffelovrådets overvejelser henvises til 1998-betænkningen, s. 97, jf. § 2 i rådets lovudkast, og s. 146.

Straffelovrådet finder i lighed med arbejdsgruppen, at det til vejledning for de dømte bør fremgå af straffuldbyrdelsesloven, hvilken myndighed der varetager den centrale ledelse og administration af fuldbyrdelsen af straf mv. Endvidere bør det af loven eller bestemmelser udfærdiget i medfør heraf fremgå, hvilke myndigheder der har kompetence til at træffe de afgørelser, der omhandles i loven.

Rådet foreslår på den baggrund, at der som § 2 i rådets lovudkast indsættes en bestemmelse, hvorefter Justitsministeriet, Direktoratet for Kriminalforsorgen, varetager den centrale ledelse og administration af fuldbyrdelsen af de i § 1 nævnte straffe mv.

Om rådets overvejelser vedrørende kompetencen til at træffe de afgørelser, der omhandles i loven, henvises til bemærkningerne til de enkelte bestemmelser i rådets lovudkast.

4.1.2.3. Justitsministeriets overvejelser

Justitsministeriet kan tiltræde Straffelovrådets udkast til bestemmelse, der fastslår, hvilken myndighed der varetager den centrale ledelse og administration af fuldbyrdelsen af straf mv. Lovforslaget er udformet i overensstemmelse hermed, jf. § 2.

4.2. Almindelige bestemmelser om fuldbyrdelse af straf

4.2.1. Gældende ret

Straffeloven indeholder ikke i en særlig formålsbestemmelse eller på anden måde nogen angivelse af formålet med anvendelse af straf. Endvidere findes der hverken i straffeloven eller i administrative bestemmelser nogen bestemmelse vedrørende den overordnede målsætning for selve fuldbyrdelsen af frihedsstraf.

Hovedformålet med det strafferetlige system er at begrænse kriminalitet. Et væsentligt middel til opfyldelse af denne målsætning er anvendelsen af strafferetlige sanktioner, og frihedsstraf er fortsat et af hovedmidlerne i det strafferetlige sanktionssystem. I forbindelse med fuldbyrdelsen af en ubetinget frihedsstraf er det kriminalforsorgens hovedopgave (målsætning) at sikre gennemførelsen af frihedsberøvelsen (kriminalforsorgens sikkerhedsmæssige virksomhed) og at hjælpe eller påvirke den dømte til at leve en tilværelse uden kriminalitet (kriminalforsorgens be-